

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/242/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414212031
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6414212031.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Dušana Ďuriana a sudkyň JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Renáty Deákovéj, ako členiek senátu, v právnej veci navrhovateľa J. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom v M. nad F., M. R. T. č. XX/XX, zastúpeného právnym zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47234466, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho č. 29, v mene ktorej pred súdom koná JUDr. Peter Rybár, advokát a konateľ, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, o zaplatenie 520,- € s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 10C/162/2014-26 zo dňa 03.12.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania proti odporcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uložil okresný súd odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 520,- € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 520,- € od 08.10.2014 do zaplatenia a trovy konania v sume 441,03 € na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vychádzal zo skutkového zistenia, že navrhovateľ a odporca uzavreli zmluvu o úvere č. 603700901 zo dňa 02.03.2012, na základe ktorej bol navrhovateľovi poskytnutý úver v sume 400,- €, ktorý sa navrhovateľ spolu s dohodnutou odplatom v sume 392,- € zaviazal vrátiť odporcovi v 12 mesačných splátkach v sume 66,- € počnúc dňom 05.04.2012; ročný úrok predstavoval viac ako 96 %; navrhovateľ uhradil na účet odporcu sumu 920,- €. Podľa právneho posúdenia okresného súdu sporná zmluva o úvere neobsahovala údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, preto poskytnutý úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd uzavrel, že odporca poskytol navrhovateľovi úver v sume 400,- € a mal nárok len na vrátenie tejto sumy; nakoľko navrhovateľ zaplatil o sumu 520,- € viac, získal odporca od navrhovateľa plnenie bez právneho dôvodu a musí ho vydať tomu, na úkor koho ho získal; okresný súd preto uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 520,- € spolu s úrokmi z omeškania v dôsledku omeškania odporcu s plnením peňažného dlhu. Okresný súd rozhodol s poukazom na ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) a j), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, ďalej na ustanovenia § 52 ods. 1 a 2, § 54 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2, § 456 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka; o trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a plne úspešnému navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania v sume 441,03 € v podobe trov právneho zastúpenia za tri úkony právnych služieb po 34,86 € (prevzatie a príprava zastúpenia; podanie návrhu na súd; účasť na pojednávaní dňa 03.12.2014) spolu s tromi režijnými paušálmi po 8,04 €, k tomu náhrada za stratu času v sume 187,60 € a náhrada hotových výdavkov v podobe cestovného v sume 124,73 €. Pokiaľ

ide o námietku odporcu o miestnej nepríslušnosti okresný súd v rozsudku uviedol, že v zmysle § 87 písm. f) O.s.p. je miestne príslušný na konanie a nebol dôvod vec v zmysle § 105 ods. 2 O.s.p. postúpiť inému súdu.

Proti rozsudku okresného súdu podal odporca včas odvolanie zo dňa 27.01.2015 (č.l. 55-58 spisu). Namietal, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a súčasne konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p. a rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. Okresný súd mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom; vo vyjadrení k návrhu navrhovateľa na začatie konania vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti okresného súdu podľa § 105 ods. 1 O.s.p.; po doručení predvolania na pojednávanie svoju neúčast' ospravedlnil s prihliadnutím na skutočnosť, že doposiaľ nebolo rozhodnuté o jeho námietke miestnej nepríslušnosti okresného súdu a s prihliadnutím na hospodárnosť konania žiadal pojednávanie odročiť do právoplatného rozhodnutia o uvedenej námietke; napriek tomu okresný súd o námietke nerozhodol a napriek jeho ospravedlneniu a žiadosti o odročenie pojednávania prejednal vec na pojednávaní a rozhodol v jeho neprítomnosti, čím došlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom, pretože neboli splnené podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Odporca ďalej uviedol, že konanie má inú vadu, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nakoľko je presvedčený, že vo veci rozhodoval síce vecne príslušný, nie však miestne príslušný súd a neboli splnené podmienky, za ktorých môže súd konať; s poukazom na ustanovenie § 103 O.s.p. uviedol, že medzi podmienky konania patrí aj príslušnosť súdu; vyjadril názor, že v danej veci je na prejednanie a rozhodnutie veci miestne príslušný Okresný súd Bratislava I podľa § 84 O.s.p. v spojení s § 85 ods. 2 O.s.p., keď túto skutočnosť v konaní namietal pri prvom úkone, ktorý mu patril; chýbajúca miestna príslušnosť okresného súdu predstavuje nedostatok podmienky konania, ktorým sa okresný súd pred termínom pojednávania absolútne nezaoberal, čím došlo k závažnému porušeniu jeho práva na zákonného sudcu podľa článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože iba sudca určený rozvrhom práce na prejednanie a rozhodnutie veci, ktorý je sudcom vecne a miestne príslušného súdu ustanoveného zákonom, je zákonným sudcom v zmysle článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Odporca ďalej vyjadril názor, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože okresný súd žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo dospel k záveru, že spornú zmluvu o úvere je možné považovať za spotrebiteľskú zmluvu; vyjadril názor, že sporná zmluva o úvere predstavuje nepomenovanú zmluvu podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, na ktorú sa podľa dohody účastníkov aplikuje Obchodný zákonník, preto nie je na mieste uvažovať o akejkoľvek absencii podstatných náležitostí podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Navrhovateľ vo vyjadrení zo dňa 12.02.2015 (č.l. 66 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu odporcu uviedol, že v plnom rozsahu súhlasí s rozsudkom okresného súdu (okresnému súdu bola doručená len prvá strana vyjadrenia).

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania odporcu viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami odporcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky odporcu ako aj predchádzajúce konanie a napadnutý rozsudok a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu

poukazuje; odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správne skutkové a právne závery; odvolací súd nezistil dôvody na odlišné rozhodnutie vo veci, stotožňuje sa so záverom okresného súdu o tom, že sporný úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov a preto zaplatením sumy zo strany navrhovateľa nad poskytnutú sumu úveru došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu, ktoré je povinný navrhovateľovi vydať, keď odvolacie námietky odporcu nemohli privodiť obsahovú zmenu napadnutého rozsudku.

Odporca v odvolaní namietal nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, čím malo dôjsť k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré sa uskutočnilo dňa 03.12.2015, bolo prijaté stanovisko, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku“; toto stanovisko bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2016 pod č. 2. Z uvedeného stanoviska pre účely odvolacieho konania vyplýva záver, že k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom v dôsledku nepreskúmateľnosti rozhodnutia okresného súdu s dôsledkom vzniku povinnosti odvolacieho súdu zrušiť takéto rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. môže dôjsť len výnimočne v prípadoch, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, t.j. v prípadoch, keď z rozhodnutia okresného súdu nemožno vôbec zistiť dôvody, na základe ktorých okresný súd v konkrétnej veci rozhodol. Preskúmaním napadnutého rozsudku okresného súdu a odvolania odporcu dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci nezaťažil svoje konanie vytýkanou vadou. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku celkom jednoznačne vyplýva, na základe akých skutočností a ustanovení zákona dospel k záveru o tom, že sporný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov ako aj na základe akých skutočností došlo k bezdôvodnému obohateniu odporcu na úkor navrhovateľa; okresný súd presne označil konkrétne ustanovenie príslušného zákona, ktoré bolo porušené ako aj konkrétne ustanovenie príslušného zákona, na základe ktorého je sporný úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Takéto odôvodnenie považuje odvolací súd za dostatočne určité a preskúmateľné a je z neho dostatočne zrejmé, na základe akých právnych úvah dospel okresný súd k rozhodnutiu o vyhovení návrhu navrhovateľa.

Odvolacia námietka odporcu, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o tom, že v prejednávanej veci nerozhodoval zákonný sudca založil odporca výlučne na argumente, že konanie neprebehlo na miestne príslušnom okresnom súde. Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 520,- € s príslušenstvom a náhrady trov konania z titulu bezdôvodného obohatenia; navrhovateľ uzavrel s odporcom zmluvu o úvere č. 603700901 zo dňa 02.03.2012, na základe ktorej bol navrhovateľovi poskytnutý úver v sume 400,- €, ktorý sa navrhovateľ zaviazal v splátkach vrátiť odporcovi navýšený o poplatok za poskytnutie úveru v sume 392,- €; odporcovi uhradil celkove sumu 920,- € a keďže úver je potrebné pre porušenie zákonných podmienok považovať za bezúročný a bez poplatkov, odporca sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil v rozsahu sumy 520,- €. Odporca vo vyjadrení k návrhu vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti okresného súdu, ktorú bližšie odôvodnil len tým, že na konanie je miestne príslušný Okresný súd Bratislava I ako jeho všeobecný súd (§ 84 O.s.p. v spojení s § 85 ods. 2 O.s.p.). V zmysle ustanovenia § 84 O.s.p. je na prejednanie a rozhodnutie veci v zásade miestne príslušný všeobecný súd odporcu; uvedené ustanovenie v spojení s § 85 O.s.p. zakotvuje tzv. všeobecnú miestnu príslušnosť súdu na konanie; miestna príslušnosť súdu na konanie sa určuje podľa okolností, ktoré tu sú v čase začatia konania (§ 11 ods. 1 O.s.p.) s tým, že k tomuto okamihu určená príslušnosť trvá až do právoplatného skončenia konania; výnimky z miestnej príslušnosti určenej podľa všeobecného súdu odporcu sú prípustné iba na základe zákona; zákon takúto výnimku (okrem ustanovenia § 88 O.s.p., ktoré zakotvuje tzv. osobitnú výlučnú miestnu príslušnosť súdu na konanie) upravuje v ustanovení § 87 O.s.p., ktoré zakotvuje tzv. osobitnú miestnu príslušnosť súdu na konanie danú na výber; možnosť voľby medzi všeobecným súdom a súdom daným na výber patrí výlučne navrhovateľovi s tým, že možnosť voľby medzi všeobecným súdom a súdom daným na výber má navrhovateľ len do momentu podania návrhu na začatie konania na súd (jeho voľba sa prejaví podaním návrhu na konkrétny miestne príslušný súd); na druhej strane odporca nemá žiaden vplyv na voľbu navrhovateľa medzi všeobecným súdom a súdom daným na výber (odporca má právo len namietať nedostatok miestnej príslušnosti, ak bol návrh podaný na nepríslušný súd); z hľadiska prejednávanej veci podal navrhovateľ návrh na začatie

konania na okresný súd, čím ako spotrebiteľ uplatnil svoje právo na výber miestne príslušného súdu v zmysle § 87 písm. f) O.s.p. podľa svojho bydliska, ktoré patrí do územného obvodu okresného súdu; po doručení návrhu navrhovateľa na vyjadrenie podal odporca námietku miestnej nepríslušnosti okresného súdu na prejednanie a rozhodnutie veci v podstate s odôvodnením, že na prejednanie a rozhodnutie veci je miestne príslušný jeho všeobecný súd; sporná zmluva o úvere je jednoznačne spotrebiteľskou zmluvou a nárok uplatnený v prejednávanej veci má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve; v tomto smere je potrebné poukázať na to, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. je súčasne spotrebiteľskou zmluvou podľa Občianskeho zákonníka; tento záver vyplýva z ustanovenia § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov; spotrebiteľskou zmluvou je v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom; zo spisu nevyplýva žiadny podklad o tom (a odporca to ani netvrdí), že by navrhovateľ spornú zmluvu o úvere uzavieral v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti; odvolací súd preto v zhode s okresným súdom dospel k záveru, že v prejednávanej veci ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy a navrhovateľa je potrebné považovať za spotrebiteľa; v zmysle § 87 písm. f) O.s.p. mal preto navrhovateľ právo na výber miestne príslušného súdu a keďže návrh podal na okresnom súde podľa svojho bydliska, tento bol miestne príslušný na prejednanie a rozhodnutie veci. Na základe uvedeného v prejednávanej veci konal a rozhodoval miestne príslušný súd, preto nemôže byť dôvodná námietka odporcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Odvolacia námietka odporcu, že mu okresný súd nerozhodnutím o jeho námietke miestnej nepríslušnosti na prejednanie a rozhodnutie veci a súčasne uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom tiež nie je dôvodná. Z ustanovenia § 167 ods. 1 druhá veta O.s.p. síce vyplýva možnosť súdu o podmienkach konania (t.j. vrátane miestnej príslušnosti) rozhodnúť vo forme uznesenia, Občiansky súdny poriadok však v ustanovení § 105 ods. 1 a 2 O.s.p. nezakotvuje povinnosť súdu rozhodnúť o podanej námietke účastníka konania o nedostatku miestnej príslušnosti súdu na prejednanie a rozhodnutie veci, keď výslovne zakotvuje len povinnosť svoju miestnu príslušnosť skúmať a v závislosti na výsledku tohto skúmania neodkladne postúpiť vec inému súdu bez rozhodnutia alebo pokračovať v konaní o podanom návrhu (tento záver implicitne vyplýva z uvedeného ustanovenia); z odôvodnenia napadnutého rozsudku zjavne vyplýva, že okresný súd na námietku odporcu svoju miestnu príslušnosť skúmal a dospel k záveru, že je miestne príslušný na prejednanie a rozhodnutie veci a svoj názor v odôvodnení rozsudku primerane vysvetlil; záver, že okresný súd dospel po preskúmaní dôvodnosti námietky odporcu o miestnej nepríslušnosti okresného súdu na prejednanie a rozhodnutie veci dostatočne vyplýva zo skutočností, že vec neodkladne nepostúpil inému súdu bez rozhodnutia a na prejednanie a rozhodnutie veci nariadil pojednávanie na deň 03.12.2014; odvolací súd preto dospel k záveru, že nerozhodnutím o podanej námietke miestnej nepríslušnosti okresného súdu vo forme uznesenia nedošlo k odňatiu možnosti odporcu konať pred súdom, pretože tento nebol v dôsledku tohto postupu vylúčený zo žiadneho procesného práva, ktoré mu zákon priznáva. Okresný súd neodňal odporcovi možnosť konať pred súdom ani v dôsledku nariadenia pojednávania v jeho neprítomnosti. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie doručil okresný súd odporcovi riadne prostredníctvom pošty a včas dňa 21.11.2014 (č.l. 9 spisu) s poskytnutím päťdňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie; odporca sa pojednávania nezúčastnil, keď svoju neúčasť ospravedlnil podaním námietky miestnej nepríslušnosti súdu na konanie, o ktorej súd doposiaľ nerozhodol, keď z tohto dôvodu žiadal súčasne o odročenie pojednávania (č.l. 20 spisu). Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného odporcu boli preto podľa odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O.s.p.), pretože názor riadne a včas predvolaného účastníka konania o nesplnení podmienok konania (vrátane nedostatku miestnej príslušnosti na konanie) nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania (porovnaj mutatis mutandis rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Cdo/1940/2011 zo dňa 31.05.2012) nakoľko k záveru o splnení alebo nesplnení podmienok konania môže dospieť jedine súd. Postupom okresného súdu v súlade so zákonom tak nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti odporcu konať pred súdom.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku okresného súdu a reagujúc na odvolacie dôvody odporcu odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Zo spisu vyplýva skutkový stav tak, ako ho uviedol okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Okresný súd dospel k záveru, že úver podľa spornej zmluvy o úvere je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o

spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy), podľa ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z.) a ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z.); tento právny záver odporca v podanom odvolaní žiadaným spôsobom nespochybnil, keď medzi účastníkmi nebolo sporné ani to, že predmetnú zmluvu o úvere uzavrel navrhovateľ ako spotrebiteľ); je zrejmé, že uvedené údaje (doba trvania zmluvy spolu s termínom konečnej splatnosti úveru a ročná percentuálna miera nákladov) v spornej zmluve o úvere absentujú; sporná zmluva o spotrebiteľskom úvere je súčasne spotrebiteľskou zmluvou, keď tento záver vyplýva z ustanovenia § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; podľa § 52 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom a súčasne podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší; okresný súd preto správne na prejednávanej vec aplikoval výklad dotknutých právnych predpisov, ktorý je priaznivejší pre navrhovateľa ako spotrebiteľa; odporca ako dodávateľ bol povinný dodržať všetky ustanovenia dotknutých právnych predpisov a zabezpečiť, aby sporná zmluva o úvere uzavretá s navrhovateľom ako spotrebiteľom mala všetky náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (vzhľadom na odvoláciu námietku odporcu, že sporná zmluva sa riadi Obchodným zákonníkom, odvolací bez posudzovania správnosti tohto záveru udáva, že predmetné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. musí mať každá zmluva o spotrebiteľskom úvere bez ohľadu na to, či sa spravuje Občianskym zákonníkom alebo Obchodným zákonníkom); pokiaľ odporca túto svoju povinnosť nesplnil a uvedené obligatórne náležitosti zmluvy o úvere nevyjadril spôsobom, ktorý vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) a písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, musí znášať dôsledky v podobe zákonného následku, že na úver podľa spornej zmluvy o úvere sa hľadí ako na bezúročný a bez poplatkov (okresný súd síce v tomto smere poukázal na nesprávne ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z., hoci správne išlo o § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy o úvere, ide však o obsahovo totožné ustanovenia, pri ktorých sa zmenilo len označenie bez vplyvu na obsah a právne následky, ktoré zakotvujú); zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nie je predpisom, ktorý by odchylné upravoval podstatné náležitosti jednotlivých zmlúv (zmluva o pôžičke alebo zmluva o úvere), ale v záujme ochrany spotrebiteľa vyžaduje od veriteľov (dodávateľov), aby do jednotlivých zmlúv uviedli aj ďalšie náležitosti za účelom informovania spotrebiteľa a tým vyrovnania nerovného kontraktčného postavenia zmluvných strán tohto typu právneho vzťahu (t.j. právneho vzťahu, ktorého účastníkom je spotrebiteľ); ak tak odporca neurobil, tento jeho nesprávny (nezákonný) postup nemôže ísť na ťarchu navrhovateľa ako spotrebiteľa; súčasne pokiaľ zákonodarca v záujme ochrany spotrebiteľa dospel k záveru o zakotvení takejto povinnosti odporcu ako dodávateľa nie je súd ako orgán aplikácie práva oprávnený posudzovať účelnosť, resp. nevyhnutnosť takejto povinnosti. Z uvedeného preto vyplýva ako správny záver okresného súdu o tom, že sporný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, preto je správny aj záver okresného súdu o vzniku bezdôvodného obohatenia odporcu na úkor navrhovateľa v sume 520,- € zaplatením sumy 920,- € hoci úver predstavoval len sumu 400,- € (odporca nenamietal tvrdenie navrhovateľa, že na jeho účet zaplatil sumu 920,- €, preto z tohto skutkového zistenia okresného súdu vychádzal aj odvolací súd); nakoľko ustanovenia o bezdôvodnom obohatení neustanovujú jeho splatnosť táto sa riadi výzvou na zaplatenie (§ 563 Občianskeho zákonníka); zo spisu vyplýva, že navrhovateľ vyzval odporcu na vydanie bezdôvodného obohatenia výzvou zo dňa 03.10.2014 a poskytol mu lehotu na plnenie do 07.10.2014; dňom 08.10.2014 sa dostal odporca do omeškania s plnením peňažného dlhu, keď k tomu dňu základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala 0,05 %, po zvýšení o osem percentuálnych bodov tak úroky z omeškania predstavujú 8,05 % ročne; nakoľko odporca výšku priznaných úrokov z omeškania ani prvý deň omeškania v odvolaní výslovne nenamietal, odvolací súd pri viazanosti odvolaním a jeho dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.) potvrdil rozsudok okresného súdu aj v časti priznaného príslušenstva prisúdenej pohľadávky.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a

odôvodnený plným úspechom navrhovateľa v konaní (§ 142 ods. 1 O.s.p.); proti výške priznanej náhrady trov konania odporca v podanom odvolaní nenamietal, preto v tomto smere odvolací súd tiež poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu proti odporcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže však neurobil žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania (z vyjadrenia zo dňa 12.02.2015 k odvolaniu navrhovateľa bola súdu doručená len prvá strana, ktorá neobsahuje návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania), odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania proti odporcovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.